

перешкоджають падінню моралі та росту злочинності, формують морально стабільного та відповідального за свої вчинки громадянина;

- підготувати спеціаліста за для ефективної самостійної діяльності в сучасному економічно-правовому та соціокультурному середовищі;
- підготувати висококваліфікованого та інтелектуального спеціаліста, компетентність якого буде сприяти процесам євроінтеграції України.

Список використаної літератури:

1.Скиба В.И. Политология:Теория и методика учебного курса: Учеб. пособие – К.:УМК ВО, 1991. – 168с.

Черняк Д.С.

Київський національний університет технологій та дизайну

СИСТЕМА ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ: СТАН, ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ВИРІШЕННЯ

Розвиток та вдосконалення системи освіти є одним з перспективних завдань будь-якої держави, що орієнтована на майбутнє, прагне до стабільності та визнання. До того ж з поширенням інформаційних технологій зростає необхідність в постійному оновленні знань, самоосвіті.

Реалії сучасного українського суспільства висувають до молоді людини більш жорсткі вимоги: здатність конкурувати на ринку праці, легко адаптуватися до нових умов, креативність, стресостійкість, а головне вміння навчатися. Зрозуміло, що і система освіти повинна відповідати сьогоденню, бути спроможною забезпечити не тільки належний рівень підготовки майбутнього спеціаліста, але й сформувати систему знань, що дозволить полегшити самостійний пошук та засвоєння нових знань, що знаходяться за межами спеціальності та особистого досвіду.

Відповідно система освіти зазнає реформування, зміни стосуються змісту освіти, форм та методів навчання тощо. Не вщухають публічні обговорення науковцями, освітянами, управлінцями проблеми підвищення якості освіти. Але на превеликий жаль ринкові умови спотворюють ідеали системи університетської освіти. Як зазначають фахівці «сьогодні підготовка домінує над освітою, а спеціалізація над суто університетським знанням,... а університет перетворюється в адміністративно-побутовий термін, що позначає місце поєднання різних спеціальностей». [1, с.247] Освіта поступово перетворюється на ринок освітніх послуг, відбувається комерціалізація освіти, побутові формалізм, нівелюється роль викладача в суспільстві. Управлінці в системі освіти намагаються максимально швидко вжити радикальних заходів по покращенню освітніх послуг та підвищенню якості освіти. А такі зміни потребують виваженості та перевірки їх доцільності часом. Існує загроза втрати позитивних надбань системою сучасної освіти.

Змінюється освітнє середовище, маємо новий тип студента та викладача. Система тестування, яка використовується для визначення рівня знань абітурієнтів, на жаль, не дає уявлення навчальному закладу про реальний потенціал майбутнього студента, оскільки важко по результатах тесту говорити про здатність абстрактно та логічно мислити, виносити власні судження, оцінювати явища та події суспільного життя, працювати творчо і т.п.

Не слід забувати, що умови перехідного періоду позначилися і на світогляді нового покоління. Це юнаки, формування яких відбувалось в умовах невизначеності та недовіри, ідейної розгубленості. Вони усвідомлюють відповідальність за власний вибір та своє майбутнє і розуміють важливість покладання на власні сили, тому процес здобуття освіти для них - це визначення з подальшими перспективами та користю для життя. Більшість з них поєднують і навчання, і роботу (для того щоб сплачувати за навчання), тому про систематичність і

наполегливість важко вести мову. Варто відмітити, що сучасний студент розуміє, що гарні оцінки, знання, ще не є запорукою отримання престижної роботи, тому у здобутті знань вони перш за все прагматичні. І працювати в такій аудиторії доволі важко. Не зважаючи на збільшення кількості джерел отримання інформації, сьогодні студенти свідомо обмежують себе у виборі і користуються Інтернет-ресурсами, переважно реферативними базами, якість яких сумнівна.

Проблеми існують і з кадровим забезпеченням системи вищої освіти. Проблеми освіти вирішуються за залишковим принципом, цінність та престиж професії педагога падає, на викладача лягає тягар інновацій, запроваджених управліннями від освіти; і замість забезпечення якості освіти викладач, діяльність якого підпадає під жорсткий контроль та критику, повинен забезпечувати бюрократичну машину освіти документацією, постійно звітувати, підраховувати бали і при цьому бути лише обслугою в системі надання освітніх послуг. Принизливим для викладача є різного роду оцінювання з боку колег, керівництва, студентів. Адже за показниками рейтингу не видно конкретну людину, важко оцінити її педагогічний хист, змістовність занять тощо, а головне така «конкуренція» призводить до втрати наступництва в системі вищої школи.

Можна зробити висновок, що питання вдосконалення системи освіти, визначення її місця в суспільстві, зміна статусу потребують подальшого обговорення, є пріоритетними, оскільки від рівня освіченості громадян, потужної системи вищої освіти, розвитку науки залежить майбутнє держави.

Список використаної літератури:

1.Щербинин А.И. Политическое образование. - М., Весь Мир. – 2009. – 288.

Шадрин И.В.

Московский городской педагогический университет, Россия

ПОДГОТОВКА УЧИТЕЛЯ К ОБУЧЕНИЮ МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ КОНСТРУИРОВАНИЮ МАТЕМАТИЧЕСКИХ ОБЪЕКТОВ

В условиях современного общества традиционная модель образования, концентрирующаяся на «знаниевой» парадигме стала непродуктивной. Одним из приоритетов общего образования начала XXI века выступает развитие творческой личности, способной быстро адаптироваться в изменяющемся мире. Уже на первых этапах становления образования как социального института знание математики считалось обязательным атрибутом образованного человека. Ж. Пиаже выявлены глубокие аналогии между логико-познавательными структурами человека и структурами математическими, в силу чего, изучение математики и развитие интеллекта, обуславливающие друг друга процессы [1].

В то же время, педагогической общественностью все более осознается расхождение между глубиной формализации в математике с онтогенезом и социализацией человека уже при формировании исходных математических понятий. Об этом свидетельствуют трудности усвоения математики школьниками. Так, по признанию Г. Ковалевой – главой центра оценки качества образования Института содержания и методов обучения, уже в первом классе дети осваивают математику либо с помощью родителей, либо с помощью репетиторов. Выход, считает Г. Ковалева, учить учителей по-новому (МК, 23.06.12).

Особую значимость приобретает проблема математической подготовки будущего учителя начальных классов, так как в начальной школе формируются основополагающие представления о фундаментальных математических понятиях, составляющих основу общего математического образования. Учитель начальных классов должен владеть исходными понятиями математики настолько, чтобы быть готовым формировать у детей адекватные